

хи. Гражданинътъ — низкъ и набитъ, съ каскетъ и мушамъ — махаше разпалено ржце:

— Та, членския вносъ, другари, е единъ отъ най-важнитѣ организационни въпроси. . . Масова организация, каквато е нашата, безъ срѣдства е невъзможно да съществува и работи, а единственитъ постояненъ и сигуренъ приходъ е членскиятъ вносъ. . . Освенъ това, всѣки партиецъ и ремсистъ. . . чрезъ членскиятъ вносъ. . . спойката. . . държи съзнанието. . . Ленинъ. . .

Стъпкитѣ заглѣхнаха надолу. Сълплията не разбра за какво споменавахъ и Ленина, но всичко което чу, съкашъ го извлече изъ нѣкаква дълбока и смрадна яма. Той чу същото подсвирване, чу отговора, и се плѣсна по колѣното. „Събра-ниел“ — нѣмаше никакво съмнение. Но какво търсѣше тукъ и неговиятъ синъ? Той чуваше, че се меселъ съ младежитѣ работници, понѣкога дори самъ му загагваше за това, но Сълплията не му обръщаше внимание. Струваше му се, че тия тайни работи, за които толкова често пишеха вестниците, се вършеха отъ нѣкакви бамбашка хора, а то ето че не било така! . . . Погъделичка го гордостъ, като си помисли, че и неговия Петю е тукъ, но същевременно го обхвана и страхъ. . . Че съж на правъ пжтъ, по това Сълплията бѣше готовъ да се бие. Но че е опасно и че ги преследватъ — ето отъ кое се страхуваше за Петя. Гледай ги, скитатъ нощъ, говорятъ за членски вносъ, работятъ. . . . На, и той е писанъ при земледѣлцитѣ, но членски вносъ не е плащаль вече трета година, пѣкъ и не би платилъ, ако му искаха. Каква полза отъ тѣхъ — лѣжатъ беднотията до като да ѝ пипнатъ бюлетинкитѣ, а сетне се продаватъ на богаташитѣ и оправятъ интереситѣ си. Презъ последния изборъ Сълплията пусна за тру-